

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

5. De actibus charitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

illa specialia signa amoris, illum magis concites. 1. salutatione tua illum facile concitabis, si tamen ita feceris ut per talis signa deterior fiat inimicus, immittenda. 3. Si te salutet. 4. Si tunc odium tuum non alio modo deponere potes, quam signa amoris specialia ostendendo. Hæc de præcepto, interim Christiani hominis opus perfectionis etiam specialia signa amoris exhibet.

Assert. 3. Si ab initio fuisti offensus, ex animo debes dimittere, quia odium personæ per se malum. Dixi ex animo. Nam ex phantasia aut memoria appellare, valde difficile. 429.

Deinde actionem iniuriarum ciuilem instituit. Iesus, non ex vindicta, sed amore publicatus, ut sibi satisfiat, &c. Criminalem institueretur ridiculosum, cum vix inueniantur, qui eam sincere sentent, & non etiam propriæ vindictæ cupiditate explore velint. 430.

NB. Patrem posse filium contra voluntatem centem indignam ex iusta vindicta excludere tempus ex domo, & suis prohibere colloquium cum ipso, modo pena illa non exceedat mensuram detinet. 430.

C A P. V.

De Actibus Charitatis.

Actus Charitatis internus est dilectio, qua bonum beatitudinis, vel alterius conduce ad illum volumus. Huic interno responderet extensis ac veluti executio eius, quæ dicitur beneficiale, utroq; 1. Ioan. 3. Non diligamus verbo. Hos actus contumuntur adhuc alij. 1. Gaudiū (fructus Spiritus) Gaudiū mest quies animi in bono præsente, ac posse. Dupliciter autem gaudere de Deo. 1. Imo; de divinitate bona, nobis p. vita im. titudin propte bona, c. potest. Pax volunt reliqua mortis eadem finem hæc in uerba curran disputa. D M que, dum dum A sit de cū ha senes vtpo farija ues o gnu bo

bonis, quatenus in ipso sunt. 2. De Deo, quatenus nobis præsens ac vnitus. &c. Sed hoc gaudium in hac vita imperfectū est, siquidē viator finem suū ac beatitudinis bonū nōdū possedit: rāceo de mixta tristitia propter peccata. Gaudiū de proximo versatur circa bona, quibus ad cælestem beatitudinem promoueri potest.

Pax est Tranquillitas Ordinis, consistit in eo, vt voluntas nostra diuinæ bonitati adhæreat, ad eamq; reliquias interiores appetitiones, tanquam regina ac motrix aliarum facultatum accommodet; deinde vt eadem voluntas cum proximi voluntate in ijs, quæ ad finem beatitudinis pertinent, consentiat. Pax enim hæc in hac vita imperfecta est, quippe cum multæ diuersæ opiniones & contrarietates inter homines occurant, quæ rectæ voluntati adueſanur, sicuti in disputationes, licet etiam speculatiuīs 431.

C A P. VI.

De Misericordiæ & Eleemosyna corporali.

Misericordia (charitati valdè affinis) est alienæ I. misericordiæ in corde nostro compassio, qua vtique, si possumus, subuenire compellimur. Illi secundum excessum opponitur nimia indulgentia, secundum defectum crudelitas.

Ad actum misericordiæ tria requiruntur. 1. Vt 2 sit de aliena miseria, æstimata vt propria, quippe cū hanc vniōne amor amicitiæ pariat, Hinc infirmi, senes, ac sapientes, maxime pro niad misericordiæ, vtpote experti. 2. Vt miseria sit aliquomodo necessaria, qui enim spōte miser (excipe Martyres) V C. diues ob amētiā, robustus ob pigritiā, misericordia dignus nō est. 3. Vt malū æstimetur aliquo modo cōtra

S 4 digni-